

İKTİSADİ AMBARGO

<"xml encoding="UTF-8?">

İKTİSADİ AMBARGO

Yasin oğlu Ammar evinde namaz kıldığında kapı çalındı. Ammar'ın annesi kapıyı açtı. Gelen peygamber Efendimizin oğulluğu manevi oğlu Zeyd idi. Onu içeriğe alıp Ammar'ın namaz kıldığı odaya götürdü...

Ammar namazını bitirdikten sonra Zeyd ile sarılıp görüştüler.

Zeyd: Sana bir müjdem var!

Ammar yoksa yeni Müslüman olan birimi var?

Zeyd: Bize gelen habere göre "Peygamber'in amcası Hamza, Ebubekir'i büyük bir darbe ile yere sermiş ve ona söylemiş ki Peygamber (s.a.a)'e karşı cesaret gösterisi yapmayı tekrarlasan hiç şaşırma aynı muameleyi sana karşı tekrarlayacağım ve bütün kureyş halkına bu günden itibaren müslüman olduğunu duyurmuştu."

Ammar bu haberi duyunca çok çok sevindi!

Zeyd: Ne yazık ki Mekke'nin yönetimi zalimlerin elinde!

Ammar: Bizim durumumuz önceki durumumuza göre daha iyi özellikle Hamza müslüman olup da Ebu Cehle darbe vurduktan sonra. Doğrusu unutmadan Hamza Ebu Cehli nasıl vurdu?

Zeyd: Bu gün Cüdanın oğlu Abdullah'ın hizmetlilerin birisi Hamza'yı avdan dönerken görüp peygamber' e hakaret edilmediğini ve kınandığını söyleyince Hamza sordu:
Kim Muhammed' e ihanet etti?

Abdullah'ın kendisi

Ebu Cehil kendi zındıklarından bir kaçını Hz. Muhammed'e ihanet etmeleri için görevlendirmiştir.

Hamza olayı öğrenip öğrenmez Kabe'ye gidip ziyaret ettikten sonra Ebu Cehil'in yanına gitti.
Ebu Cehil beni mağmum toplantısında idi.

Hamza: Sen mi Muhammed (s.a.a)'e hakaret ettin? Bende bundan sonra bunun yaranlarından oldum ve onun dinini kabul ettim!Sözünü bitirir bitirmez elindeki kemanı Ebu Cehil'in kafasına vurdu.

Zeyd: Şüphesiz Hamza'nın Ebu Cehile savaş ilan etmesi İslam'ın yükselmesi ve kuvvetli olması demektir. Müşrikler bu tepkiden korktular. Halen gidip halkın arasında ki tepkiyi görmek. Gidip araştırmamız lazım olayın halk arasında bıraktığı lazım muhakkak halkın arasında büyük bir tepki ve etkiyi bana göre Mekke halkı duyunca etkilendiler.

Bu olayın halkın arasında duyulması bu hadiseye önem gösteriyorlar bu olayı büyük islam'ın başarısına ve yücelmesinde bir başarısı, müslümanlar ve müşriklerin arasında savaşa sebep olacaktır.

Kureyş halkı Hamza gibi büyük bir şahsiyetin Müslüman olmasına baya sinirlenmiştiler. Bu sebeple Kureyş büyükleri Hz. Muhammed (s.a.a)'i Ebu Talibin kalesine götürmelerini ve Hz. Muhammed'i katl etme kararı aldılar. Bu kararı Ebu Tali duyunca Abdul Muttalib'in kalesine götürmelerini ve Hz. Muhammed (s.a.a) i korumalarını emir etti.

Müslümanlar evlerini yerlerini terk edip Hz. Muhammed (s.a.a) ve Hatice (s.a) ile beraber talibin yaylasındaki mağaraya gittiler. Bunu öğrenmesi yönetimi öğrenince özellikle Abdulmuttalib'in Hz. Muhammed'den himaye ettiklerini öğrenince evlatlarının resulü himayet ettiklerinden Kureyş yönetimi bir araya gelip müslümanların içinde iktisadi ambargo kararı almışlar ve bununla Hz. Muhammed (s.a.a) ve irtibatta olanlar ve onunla birlikte oturup kalkanlar muamele,

yapanların bütününe ambargo bırakılacağını ellerinden gelen bütün zorlukları esirgemeyeceğini pankarta yazıp Kabe şehrinin merkezinin yerine gideceklerini asmışlar.

Müşrikler müslümanlara karşı uyguladıklarını iktisadi ambargoyu sıkı bir şekilde uyguladılar. Müslümanlar ellerinde ki bütün yiyeceklerini tüketmiş idiler. Açlık özellikle çocuklara daha fazla zorluk veriyordu. Kısaca sı müslümanlar üç sene zorluğa karşı tahammül ettiler.

Günlerden bir gün peygamberin amcası (s.a.a) Ebu Talibin yanına gitti ve Allah tarafından aldığı vahyi Amcasına haber verdi. Kureyş'liler Kabe'nin içerisinde Allah'u teala karıncaları görevlendirdi ve Allah'ın adından başka her şeyi yok ettiler!

Ebu Talib: Ey peygamber Rabbin m. Seni bu olaydan haberdar etti?

Peygamber (s.a.a) evet diye cevap verdi.

Ebu Talib Kureyş büyüklerinin yanına gidip onlara söyledi: Allah karıncaları görevlendirmiş sizin zalimane ahitnemenizi yok etsin. Kureyş büyükleri Kabe'ye girip, Hz. Muhammed' in söylediklerinin gerçek olduğunu görünce iktisadi ambargoyu kaldırdılar.

3- Müşriklerin Hz. Muhammed (s.a.a) ve Müslümanlar üzerinde uyguladıkları ambargo neticesinde Hz. Hatice'yi etkilemiş ve hastalığına yol açmıştı. Hz. Muhammed (s.a.a) bir an bile Hz. Hatice'yi yalnız başına bırakmıyordu.

H. Muhammed (s.a.a)'i bütün Kureyş halkı yalandığı zaman Hz. Hatice de Hz. Muhammed (s.a.a) iman getirmiş ve hiç kimsenin Hz. Muhammed (s.a.a) teselli vermediğinde o teselli veriyordu. Ve teselli vermediği bir dönemde kafirlerin müslümanlara işkence ettikleri zaman kendi vefa darlığını ortaya koymuştur.

Evet o, peygamber(s.a.a)eşi ve en iği dostu idi.

Sonuçta hastalığından üç gün sonra Hz. Muhammed (s.a.a)'in yanında gözlerini dünyaya ebedi olarak kapadı ve melekuti olaya yetişti. Hz. Muhammed'i gam ve hüznü sardı. Onun ölümü Hz. Muhammed'e pahalıya mal oldu.

-4-

H. Hatice'nin ölüm yılı peygambere hüznü ve gam yılı oldu. Aynı yılda Hz. Ebu Talib hastalandı. Kureyş büyükleri Ebu Talib'in hastalığını görünce dediler ki:

Hamza ve diğer değerli şahsiyetler müslüman olduktan sonra Peygamber bütün kureyş kabilelerini İslam'a davet ettiği herkesin dilinde söyleniyordu.

La ilahe İllallah kelimesi Allah'tan başka bir ilaha tapmaktan kaçının yeterlidir. Kureyş büyükleri birbirlerine söylediler: Allah'a hamd olsun ki sizin istediklerinizi vermeyecek ve kendi atalarımızın dinine tabii olacağız. Belki Allah bizim ile onun arasında hükmetsin. Kureyş büyükleri peygamberin yanından ayrıldılar. Bir müddet sonra Peygamber'in amcası Ebu Talib'de dünyadan gitti.

Peygamber (s.a.a)'i yine hüznü ve gam sardı. Ve Kureyş'in eziyet ve azarlarını önleyecek hiç kimse kalmamış idi. Peygamber (s.a.a) için eşi Hz. Hatice'nin ölüm hüznüne bir de amcası Ebu

Talib'in ölümü eklenince bu yılın ismini hüzn yılı olarak adlandırdı.

-5-

Ebu Talib'in ölümüyle Kureyş'in Peygamber (s.a.a)'e karşı hakaretleri daha da bir arttı.

Peygamber Mekke'den Taif şehrine gitmeye karar verdi.

Taif şehrine gitti. Orada kabile reislerinden olan üç kardeşle tanıştı ve onlardan tanıştıktan sonra onları İslam dinine davet etti. Onlardan birisi Hz. Peygamberi alay ederek şöyle dedi: Allah senden başka kimseyi bulamadı mı Resul olarak halka göndersin! Diyerek Hz. Resul ile alay etmeye başladılar.

Hz. Peygamber onlardan ayrılarak yoluna devam etti. Ama onlar Peygamberden vaz geçmediler. Kendi kölelerini Peygambere hakaret etmek için görevlendirdiler ki Onu taşıyarak şehirden dışarı çıkarsınlar. Sonunda Peygamberi her iki taraftan (ön ve arkadan) taşlamaya başladılar.

Taşlamalarının neticesinde Peygamberin ayakları kanamaya başladı. Bunların bu eziyetlerinin karşısında Resulullah sabretti. Allah'ın Resul-ü onlardan uzaklaştıktan sonra, yetiştiği. Hurma ağacının gölgesinde oturarak dinlendi.

Ağaca yaslandığında gökyüzüne bakarak, Rabbiyle raz ve niyaz etmeye başladı.
Dua Yazılacak?

İki kişi onun durumunu uzaktan görüp acıdılar. Edas isimli bir Hristiyan, kölesiyle Hz. Muhammed (s.a.a)'e tabak içinde bir kaç salkım üzüm gönderdiler. Allah'ın elçisi üzümü yemeye başlamadan önce Bismillahirrahmanirrahim deyince köle şaşırdı.

-Bu kelimeyi şu yörenin halkı söylemiyor dedi.

Hz. Peygamber. Ona sordu.

-Nerelisin, dinin nedir?

-Edas cevap verdi.

-Ben Hristiyan'ım ve Ninova halkıdanım.

Peygamber buyurdu:

-Salih kişi Yunus Peygamberin ülkesinden misin?

Edas şaşkınlıkla sordu:

-Onu nereden tanıyorsunuz?

-O benim kardeşimdir. O Peygamberdir, bende Peygamberim.

Edas Resulullah'ın řu sözlerini duyunca hemen ona büyük bir hürmetle yaklaştı, kafasını ve mübarek iki elini öptü.

Resulullah (s.a.a) Taif'ten üzüntü içinde döndü.

Mekke'de gördüğü ve tanık olduğı işkence ve eziyetlere sabırla tahammül ediyordu. Zira her sıkıntıdan sonra bir refahlık ve her zorluktan sonra bir kolaylık olduğunu biliyordu. Son